

באותו זמן הנקנים נראו בארץ, אלו האבות, זכריםם התגלו על השכינה שהיא ארץ החיים, ועל בניה שנאמר בהם וקיה ורעד בעפר הארץ, עת קםיר הגיע, אז ישיר משה ובני ישראל, וקול התור נשמע בארץנו, קול צפיך נשאו קול ייחדו ירגנו, כי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון. באותו זמן מקדוש ברוך הוא משפטו אומה, זהו שכחוב ראשך עלייך ככרמל - וזה הפלין של ראש, והרצויות פלויות מפאן ומפאן כמו זמורות, שהן כפרמל שתוליותמן הגן, ודלת ראשך כארגמן - זו תפלה של יד, מה שהיתה דלת בגנות עניה, זהו שכחוב תפלה לעני כי יעטר, תפלה לבושה כארגמן, שהוא סוד א"ורייאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"ורייאל, מלך אסורים ברכתיים - וזה המקדוש ברוך הוא יהו"ה, שיחיה אסור בארכעה בתים שלה שם אדני", ארבעה בתים מהם, שיחיה אסור ברכתיים בזזה:iahdonah", כי שמח בך ובך שמח, וזהו הסוד אמן מן ארוגמן. דבר אחר, ראשך עלייך כפרמל - וזה ראש דברך אמרת, דלת ראשך כארגמן - זו השכינה, מלך זה אבריהם, אסור - וזה יצחק בעקרה, בקשר של תפליין של רוע שמאל, ברכתיים - וזה יעקב, ארבעה בתים מהם של תפליין של ראש, שנאמר ברכתיים בשאות הימים.

אם רבינו שמעון ואמר: הטענו חילוות קדושים עלינו ותחזוקים לראות את קשותי הכהלה, שהרי חפה מהקנות לה, וחטמן נושא אותה שם. פתח ואמר: אליהו אליהו, רד לאean וחתון קא נטיל לה תפין, פתח ואמר אליהו אליהו נחית הכא, אנט וחייבין

בזהיא זמנא הנגנים נראו בארץ אלין אבן, זכוון דלהון ארגליין על שכינתא דאייה ארץ החיים, ועל בנהא דאטמר בהון (בראשית כח י) והיה זרעך בעפר הארץ, (שיר ב"ב) עת קםיר הגיע, (שמות טו א) או ישיר משה ובני ישראל, וקול התור נשמע בארץנו, (ישעה נב י"ח) קול צפיך נשאו קול ייחדו ירגנו, כי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון, בההוא זמנא קודשא בריך הוא משבח לה, הרא הוא דכתיב (שיר ז ו) ראשך עלייך כפרמל, דא תפליין (דף קמד ע"ב) דרישא, ורצועין תלין מפאן ומפאן בזמורות, דאיןון כפרמל דמלין מגפן, ודלת ראשך כארגמן דא תפלה דיד, מה דהות דלת בגוות עניה, הרא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטוף, תהא לבישא כארגמן, דאייה סוד א"ורייאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"ורייאל, (שירוז) מלך אסורים ברכתיים דא קודשא בריך הוא יהו"ה, דיהא אסור בארכעה בתים דילה דין און און און, ארבעה רהיטי מוחא, דיהא אסור ברכעים בגוונא דאiahdonah", כי שמח בך ובך שמח, ודא אייה סוד אמן מן ארוגמן.

דבר אחר (שם) ראשך עלייך כפרמל, דא (תהלים קיט קט) ראש דברך אמרת, דלת ראשך כארגמן דא שכינתא, מלך דא אברחים, אסור דא יצחק בעקרה, בקשרא הטאףין דדרועא שמאלא, ברכאים דא יעקב בארכעה רהיטי מוחא דטאףין הרישא, דאטמר (בראשית ל י"ח) ברכאים בשאות הימים.

אם רבוי שמעון ואמר, אטבנשו חיילין קדישין עלאין ותפאי, למחרמי בקשוטה דכליה, דהא חופה מתפקנא לגבה, וחתון קא נטיל לה תפין, פתח ואמר אליהו אליהו נחית הכא, אנט וחייבין